

[Hørløv Larsen.]

de sportelberettigede lønninger reguleret, hvilket efter udvalgets opfattelse er et mere rigtigt og sundt princip.

Ud over de her berørte ændringsforslag har udvalget drøftet jagt med bue og pil. Udvalget har peget på, at eventuelle bueskytter, som ønsker at drive denne form for jagt, vil kunne opnå dispensation til at drive denne jagt i henhold til § 25.

Udvalget har også været inde på, hvorledes provenuet af den forhøjede jagttegnsafgift — den forhøjes fra 25 kr. til 45 kr. og for det lille kort fra 5 kr. til 15 kr. — tænkes anvendt via jagtfonden. Udvalget er af den opfattelse, at en større del må gå til oprettelse af reservater, og jeg hører meget gerne ministerens mening herom.

Ja, der har været rejst mange andre problemer i forbindelse med udvalgets arbejde. Jeg er af den opfattelse, at der i det foreliggende forslag er søgt at tage tilbørligt hensyn til de forskellige interessegrupper, uden at det er gået ud over det saglige. Jeg håber, og jeg tror på, at loven må blive til gavn for såvel vore jægere og vore naturelskere som for hele den danske natur og fauna.

Med disse bemærkninger indstiller jeg på socialdemokratiets vegne lovforslaget til vedtagelse med de henholdsvis af landbrugsministeren og af udvalget stillede ændringsforslag, medens jeg må anbefale, at man stemmer imod underændringsforslagene nr. 2 og 4 og ændringsforslag nr. 11, stillet af mindretal. Idet jeg i øvrigt skal henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget og ændringsforslagene, håber jeg på en velvillig forhandling videre frem i tinget.

Johan Philipson: Jeg vil gerne begynde med at sige socialdemokratiets ordfører, hr. Hørløv Larsen, tak for en god gennemgang af de mange ændringsforslag. Den fritager mig for at gå ind på de ting, og den gav i øvrigt en meget oversigtlig redegørelse for ændringsforslagene. Jeg skal føje til, at jeg er enig i det, han har sagt, både ordvalg og betoning og så videre.

Må jeg så i øvrigt henvise til det, jeg sagde ved første behandling, og som også fra andre sider, ja, fra alle sider i dette land, er blevet sagt om den gældende jagtlov, 1931-loven, at det er en god jagtlov. Nu har vi forsøgt at

skrive en ny jagtlov, og så skulle det altså gerne gå sådan, at dens rygte, når tiden er gået, kan stå mål med 1931-lovens rygte.

Det er i øvrigt rigtigt, som hr. Hørløv Larsen har sagt, at udvalgsarbejdet har været meget omfattende. Jeg gør opmærksom på, at de, der har ansvaret for kommissionsbetænkningen, også må bære deres del af ansvaret, hvis det senere skulle vise sig, at noget af det, vi er kommet frem til, måske ikke var så klogt, som det burde have været. Jeg mindes i øvrigt, hvad en af mine venner, der for mange år siden kom til USA og som, da hans arbejdsgiver var meget utilfreds med ham, sagde: jeg har gjort alt, hvad der var mig muligt, fik til svar, nemlig det bitre svar: jeg lønner ikke arbejdere, jeg lønner resultater.

Det er i øvrigt min overbevisning, at ansvaret for det, der er af forkerte ting i denne lov, såmænd nok skal komme til at hvile centnærtungt på det siddende udvalg. Må jeg i øvrigt føje nogle andre bemærkninger til. Vi har forhandlet ud fra det hovedsynspunkt at bevare den danske fauna så artsrig som muligt, og det hovedsynspunkt har ført frem til, at vi nu får en total fredning af rovfuglene, vi får en fredning af oddere osv.

Vi har endvidere forhandlet ud fra et andet synspunkt af knap så megen vigtighed, men dog med en meget central placering i arbejdet, nemlig den enkeltes ret, sådan som den har udformet sig på forskellige områder i de forgangne år. Men selvfølgelig er der i det foreliggende lovforslag en stramning af de regler, der er gældende til dato, hvor det mere har været mit ønske, at vi fandt en nogenlunde fornuftig mellemvej, hvor hensynet til faunaen og artsfriheden må være det, der tæller stærkest.

Jeg vil endvidere gerne have sagt, at hensyn til fiskerne vel har gjort, at vi har et område i det forslag til jagtlov, vi nu behandler, der er delvis svagt, idet vi jo forbyder jagt fra motorkøretøjer; det var så logisk også at forbyde jagt fra motorredven båd i vore speedbådstider; men det er vi altså ikke nået frem til. Vi er nået frem til at sænke hastighedsgrænsen fra 12 til 10 knob, vel vidende, at det kan være vanskeligt at få det overholdt. Det har endvidere set med mine øjne den svaghed, at vi ikke er nået frem til et forbud mod at skyde